

Ігор БРИНДАК

У неділю перед Різдвом на Літургії читається Євангеліє від Матея про родовід Ісуса Христа. Там, зокрема, є слова, винесені у заголовок цієї публікації. Для більшості людей цей початок може видатися тільки довгим і нудним переліком імен. Але якщо проаналізувати його детальніше, то побачимо, що він має величезне значення. Про це і йтиме мова в публікації.

В останні роки християни іноді можуть почути закиди на зразок: «Чому християнство вважає себе правдивою релігією, якщо воно виникло тільки дві тисячі років тому, а історія людства, як відомо, є набагато довшою?» або «Існують різні релігії, різні святі книги, різні філософські вчення, які пояснюють походження світу, то чому тоді приймати за правду тільки те, що навчає християнство?» Варто зауважити, що ці питання непокоять людей уже віддавна. І дві тисячі років тому в Римській імперії різні філософи та мислителі вели активні дискусії про пошуки істини, але до кінцевої думки ніяк дійти не могли. Первісні християни з усіма тими питаннями теж стикалися. Але не слід забувати, що членами ранньої Церкви були не тільки прості люди, але й деякі визначні мислителі. Такі, наприклад, як святий апостол Павло, святий Юстин Філософ, святий Іринеї Ліонський та ряд інших. І питання вибору християнства було для них не просто філософським питанням, але й справою життя і смерті. Не забуваймо, що в Римській імперії християн винищували. Зрозуміло, один той факт, що якісь вчені люди прийняли християнство, ще не є достатнім, щоб вважати його істиною. Але він показує інакше: ті люди знали, коли християнство виникло, і знали про існування інших філософських та релігійних вчень. Це означає, що, крім цього вони знали ще значно більше. А тепер перенесімося в наш час і уявімо собі таку ситуацію. Сталася автомобільна катастрофа. У ній загинув один відомий бізнесмен. На перший погляд, це все виглядає як звичайна ДТП. Але є один нюанс. За день перед трагедією якийсь невідомий чоловік телефонував до бізнесмена і переконував його наступного дня нікуди не виїжджати. А

тепер, дорогі читачі, як, по-вашому, у цій ситуації мають вчинити працівники правоохоронних органів, якщо тільки дізнаються, що такий дзвінок мав місце? Списати все на нещасний випадок, зіславшись на те, що є багато людей, які гинуть у ДТП, чи все ж таки шукати того, хто дзвонив? Правда, усе це за умови, що ці працівники є людьми дійсно чесними і некорумпованими. Я думаю, що відповідь буде очевидна. Отож, якщо про якусь подію попереджають заздалегідь, то це вже не є звичайна подія.

А тепер повернемося до родоводу Ісуса Христа. Він не випадково читається саме у Неділю перед Різдом, бо показує, що Ісус Христос і є обіцяний Месія, про появу якого було провіщено наперед. Зокрема, у родоводі згадується Авраам, якому Бог колись обіцяв, що через нього будуть благословенні всі народи світу (Див. Буття 12, 3). Бо благословення і полягає в тому, що Авраам був далеким предком Спасителя. Це якраз і показує перелік імен у родоводі.

Тому ті, хто стверджує, що християнство існує дві тисячі років, з одного боку, мають рацію. Але з іншого боку, вони забувають про Старий Заповіт. У ньому, власне, подається історія людства від самих початків. А коли будемо читати Євангеліє, то побачимо, що там описуючи ті або інші моменти життя Спасителя, робляться посилання на відповідні пророцтва зі Старого Завіту, показуючи тим самим, що ці речі були наперед передбачені. Цікаво у свій час висловився відомий французький математик Блез Паскаль: «Якби тільки одна людина написала книгу пророцтв про Ісуса Христа, передбачила б час та умови Його пришествя і якщо б Ісус Христос з'явився згідно з цими передбаченнями, то вже у цьому була б неймовірна сила. Але сталося щось набагато більше. Ціла низка людей упродовж чотирьох тисяч років постійно і без змін передбачала цю саму подію. Увесь народ звіщає про нього упродовж чотирьох тисяч років, щоб спільним голосом підтвердити збережені ним про це заповіді. І всупереч усім погрозам та переслідуванням дає врешті-решт своє свідчення. Це заслуговує вже абсолютно іншої уваги» (Паскаль. «Думки про релігію» Львів: Місіонер, 1995. - стор. 90). Тут, правда, слід зробити одне уточнення: книги Старого Заповіту писалися у дещо коротший термін, ніж чотири тисячі років, приблизно 1200-1300. Але у всьому іншому заперечити Паскалю неможливо. Слід ще також пам'ятати, що у III-II столітті до Христа був здійснений перший переклад Святого Письма, зрозуміло, що Старого Заповіту, на грецьку мову, так звана Септуагінта. Тому ніхто не може сказати, що старозаповітні пророцтва були записані заднім числом, бо у Септуагінті вони також є.

Правда, деякі скептики дають цим фактам інше тлумачення. Вони твердять, що ці пророцтва Ісуса Христа не стосуються. Дійсно, деякі старозавітні пророцтва можуть мати широке тлумачення. Їх можна віднести і до окремих ізраїльських царів, і до ізраїльського народу загалом. Але, власне, деякі. Тому що є ряд інших, до яких таке широке тлумачення не підходить. Наприклад, Михея: 5,1; Ісаї: 50,6 і 53, 1-12; Мудрості: 2,12-20 та деякі інші. Будь-яка неупереджена людина, прочитавши ці уривки і прочитавши Новий заповіт, легко здогадається, кого це стосується. Крім того, у старозаповітній Книзі Чисел є опис табору ізраїльтян, коли вони робили зупинки під час виходу з єгипетської неволі. Якщо будемо уважно читати увесь другий розділ цієї книги, то побачимо, що ізраїльський табір був розміщений у формі хреста. Варто уточнити, що вони, ізраїльтяни, не самі вирішили так встановити табір. Бог наказав Мойсеєві розмістити табір саме в такому порядку (див. Числа: 2,1 з наступним). Пізніше, коли цар Соломон збудував у Єрусалимі храм, то всередині цього храму було так зване «море». Це був великий мідяний чан, у якому зберігалася вода для ритуального обмивання. І стояло

це «море» на спинах дванадцятьох мідних волів. А самі ці воли теж були розміщені у формі хреста (II Хронік: 4,2-4). Якщо когось із нас запитати, з якою особою найчастіше асоціюється знак хреста, то неважко здогадатися, якою буде відповідь. Але, як бачимо, про цей знак теж було проречено ще у Старому Заповіті.

А ще маємо одне свідоцтво, правда новозавітне. Воно існує до сьогодні. Це заснована Христом Церква. Неважко переконатися, що те, що Спаситель говорив про Церкву, сповнилося і сповнюється упродовж історії (про це конкретніше див. «Я ж вам сказав усе задалегідь» «Жива Вода» №1, 2016).

Усе вище вказане підводить нас до висновку, що Євангеліє - це не просто літературний твір двотисячолітньої давності, а писання, за яким стоїть Божий промисел.

А тепер знову повернемося до сьогоднішнього дня. У наш час стали популярними різні альтернативні версії прочитання Святого Письма. То з'являються сенсаційні повідомлення, що начебто знайшли якісь невідомі до того часу євангелії, то виходять книжки і фільми про те, що Церква правдиві Євангелії приховує. То окремі дослідники заявляють, що Євангеліє у тому вигляді, у якому ми знаємо, є спотвореним і т.ін. Кінця цим «сенсаціям» немає. Що ж повинен у контексті цього думати щирий християнин? Вище ми вже переконалися, що Євангеліє аж ніяк не є звичайним писанням. За ним, очевидно, стоїть Божа рука. А якщо так, то ми повинні розуміти, що Бог не обманує, і він потурбується, щоб його слово не було спотворене. Це не виключає того, що можуть бути помилки в окремих примірниках чи перекладах Святого Писання, але не в самому Писанні. А крім того, Господь ще заснував Свою церкву і дав їй Святого Духа, щоб вона пояснювала Святе Писання та відрізняла блуд від істини. Тому необхідно змінювати своє життя Писанням, а не Писання собою.

Ігор БРИНДАК. «Авраам породив Ісаака...»/"Жива вода" №1 2017

Â□